

מִסְפָּרָא דְאִתְיָהִיב לְהוּ לְאוֹלָדָא מִתְתָּא לְעִילָא הוּא
שְׁלֵמוֹתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ
אֶתְפָּאֵר. בֵּיה אֶתְאַחֲדוּ גְוֹנִין מִעִילָא וּמִתְתָּא.

וְעַל דָּא כְּתִיב הָכָא שִׁירָה דְכְּתִיב, (ישעיה ה) אֲשִׁירָה
נָא לִידִידִי. שִׁירָה וְדָא, דְהָא אֶקְרִי לְאוֹלָדָא
דְכֵר, דְהָא אֶקְרִי יְדִיד עַד לָא יִפּוּק לְעֶלְמָא. וְאִית
דְאֶמְרִי (דא) אֲשִׁירָה נָא לִידִידִי דָּא אַבְרָהָם בְּמָה דְאֶתְ
אֶמֶר, (ירמיה יא) מָה לִידִידִי בְּבֵיתִי. וְאַבְרָהָם יָרִית יְרוּתָא
דְאַחְסָנַת חוֹלְקָא דָּא, אֲבָל (על) מָה דְאֶמִּינָא דְדָּא
יַעֲזֶק חָבִי הוּא.

שִׁירַת דּוּדֵי לְבָרְמוֹ. דָּא קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא דְאֶקְרִי
דּוּדֵי דְכְּתִיב, (שיר השירים ה) דּוּדֵי צֶחַ וְאָדוּם.
יְדִידִי, אַחִיד בְּדוּדֵי דְכֵר וּמִנִּיה אֶתְנַטַּע בְּרָם, דְכְּתִיב
בְּרָם הִיא לִידִידִי.

לשון הקודש

טָרַם שְׂיבָא לְעוֹלָם. וַיֵּשׁ אֹמְרִים, נֹחַ
אֲשִׁירָה נָא לִידִידִי - זֶה אַבְרָהָם,
שְׁנַאֲמֵר (ירמיה יא) מָה לִידִידִי בְּבֵיתִי.
וְאַבְרָהָם יָרֵשׁ יְרֵשָׁה שֶׁל נַחֲלַת הַחֵלֶק
הַזֶּה. אֲבָל (על) מָה שְׁאֶמְרֵנוּ שְׁזֵה יַעֲזֶק
- בְּךָ זֶה.

שִׁירַת דּוּדֵי לְבָרְמוֹ - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁנַקְרָא דּוּדֵי, שְׁכַתוּב (שיר ה) דּוּדֵי
צֶחַ וְאָדוּם. יְדִידִי - אוּחֹז בְּדוּדֵי, זְכָר,

וּמִהַצֵּד הַזֶּה. מִצֵּד הָאֶחֱזִיחַ אַבְרָהָם
וַיַּעֲזֶק לְחֵלְקָם לְמַעְלָה הִיא הַשְּׁלֵמוֹת.
מִהַצֵּד שְׁנַתֵּן לָהֶם לְהוֹלִיד מִלְמַטָּה
לְמַעְלָה הִיא שְׁלֵמוֹת. וְעַל בֵּן כְּתוּב (ישעיה
מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר. בּוּ גְאֻחוּזוּ
הַגְּוֹנִים מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה.

וְעַל בֵּן כְּתוּב פֶּאֶן שִׁירָה, שְׁכַתוּב (שם ה)
אֲשִׁירָה נָא לִידִידִי. שִׁירָה וְדָא. שְׁזֵה
נַקְרָא לְהוֹלִיד זְכָר, שְׁהָרִי נַקְרָא יְדִיד

בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמוֹן. מֵאֵי בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמוֹן. אֵלֶּא כִּמְהַ נְפִיק
 הָאֵי כְּרַם וּבְמַה אֶתְנַטְע, חֲזַר וְאָמַר בְּקֶרֶן.
 מֵאֵי קֶרֶן דְּכִתִּיב, (יהושע ו) בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל. בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל.
 שְׂאֵרֵי. וְהָאֵי קֶרֶן אֶתְאַחִיד בְּהֵוּא דְּכַר דְּאֶקְרִי בֶּן
 שָׁמוֹן.

מֵהוּ בֶּן שָׁמוֹן כִּמְהַ דְּאֶתְ אָמַר בֶּן חוּרִין. וְתַרְוּוּיָהּ
 חַד מְלָה, שָׁמוֹן דְּמִתְמָן נְגִיד מְשָׁחָא וְרַבּוּ
 לְאֶדְלָקָא בּוֹצִינִין, וּבְגִין כֶּךָ בֶּן שָׁמוֹן. וְדָא שָׁמוֹן וְרַבּוּ
 נְגִיד וְנְפִיק וְאֶדְלִיק בּוֹצִינִין עַד דְּנָטִיל לִיהּ וּכְנִישׁ
 לִיהּ הָאֵי קֶרֶן, וְדָא אֶקְרִי קֶרֶן הַיּוֹבֵל. בְּגִינֵי כֶּךָ לִית
 מְשִׁיחָתָא דְּמַלְכוּתָא אֵלֶּא בְּקֶרֶן, וְעַל דָּא אֶתְמַשֵּׁךְ
 מַלְכוּתָא דְּדוּד דְּאֶתְמַשֵּׁחַ בְּקֶרֶן וְאֶתְאַחִיד בֵּיתָא.

וַיַּעֲזֹקְהוּ, וַיִּסְקְלֵהוּ כִּהְיָ עֹזְקָא דְּאֶסְתַּחַר לְכָל

לשון הקודש

שָׁמוֹן וּגְדָלָה לְהַדְלִיק הַמְּאוּרוֹת, וּמְשׁוֹם
 כֶּךָ בֶּן שָׁמוֹן. וְהַשָּׁמוֹן וְהַמְּשָׁחָה הִלְלוּ
 שׁוֹפְעִים וַיּוֹצֵאִים וּמְדַלִּיקִים מְאוּרוֹת,
 עַד שְׁנוּטָל אוֹתוֹ וְכוּנְס אוֹתוֹ הַקֶּרֶן הַזֶּה.
 וְזֶה נִקְרָא קֶרֶן הַיּוֹבֵל. מְשׁוֹם כֶּךָ אֵין
 מְשִׁיחַת הַמַּלְכוּת אֵלֶּא בְּקֶרֶן, וְעַל בֶּן
 נְמַשְׁכָּה מַלְכוּת דוּד, שְׁנַמְשַׁח בְּקֶרֶן
 וְנֶאֱחָז בּוּ.

וַיַּעֲזֹקְהוּ וַיִּסְקְלֵהוּ - כַּטְּבַעַת הַזֶּה
 שְׁמַקִּיפָה אֶת כָּל הַצְּדָדִים. וַיִּסְקְלֵהוּ -

וּמְמַנּוּ נְטַע כְּרַם, שְׁכַתּוּב כְּרַם הָיָה
 לִידִידֵי.

בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמוֹן, מַה זֶה בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמוֹן?
 אֵלֶּא כִּמְהַ יֵּצֵא הַכְּרַם הַזֶּה וּבְמַה נְטַע?
 חֲזַר וְאָמַר בְּקֶרֶן, מַה זֶה קֶרֶן? שְׁכַתּוּב
 (יהושע ו) בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל. בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל
 מִתְחִיל. וְהַקֶּרֶן הַזֶּה אֶחָזָה בְּאוֹתוֹ הַזֶּכֶר
 שְׁנַקְרָא בֶּן שָׁמוֹן.

מַה זֶה בֶּן שָׁמוֹן? כִּמוֹ שְׁנַאֲמַר בֶּן חוּרִים,
 וְשִׁנְיָהּ דְּכַר אַחַד. שָׁמוֹן, שְׁמַשֵּׁם שׁוֹפְעַ

בְּטָרִין. (דף 13 ע"ב) וַיִּסְקְלֵהוּ, דְּאַעְדֵי מַנִּיה וּמְחֻלְקִיה כָּל
אֲנָן רַבְרַבִּין כָּל אֲנָן תְּרִיסִין כָּל אֲנָן כְּתָרִין תְּתַאֲוִן,
וְהוּא נָסִיב לִיה לְהָאֵי (קרוז) כְּרָם לְחֻלְקִיה, דְּכְתִיב,
(דברים לב) כִּי חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ.

וַיִּטְעֵהוּ שׁוּרְק, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ירמיה ב) וְאַנְכִי
נִטְעַתִּיד שׁוּרְק, כְּלָה זֶרַע אֲמַת. כְּל"ה
כְּתִיב בְּה"א. מִכָּאן שְׂאֲרֵי אַבְרָהָם לְאוֹלָדָא לְעִילָא,
וּמִתְהֵאֵי נִפְק זֶרַע אֲמַת. כְּלָה זֶרַע אֲמַת וְדָאֵי, הֵינְנו
דְּכְתִיב כֹּה יִהְיֶה זֶרְעֲךָ, וְכֹלֵא חַד מְלָה. זַכָּא
חֻלְקֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל דִּירְתוּי יְרוּתָא קַדִּישָׁא דָא. סוֹפִיָה
דְּקָרָא (ישעיה ה) וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכּוֹ. מַהוּ מִגְדָּל כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר, (משלי יח) מִגְדָּל עֵז שֵׁם יְיָ, וְנִשְׁגָּב. בּוּ יְרוּץ צַדִּיק
וְדָאֵי.

וְגַם יָקֵב חֶצֶב בּוּ דָא תִרְעָא דְצַדִּיק כְּמָה דְאַתְּ אָמַר,

לשון הקודש

לְהוֹלִיד לְמַעְלָה, וּמִזָּה יֵצֵא זֶרַע אֲמַת.
כְּלָה זֶרַע אֲמַת וְדָאֵי. הֵינְנו שְׂכַתוּב כֹּה
יִהְיֶה זֶרְעֲךָ, וְהַכֵּל דְּכָר אֶחָד. אֲשֶׁרֵי
חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שִׁירְשׁוּ אֶת הַיְרֻשָּׁה
הַקְדוּשָׁה הַזֶּה. סוֹף הַפְּסוּק (ישעיה ה) – וַיִּבֶן
מִגְדָּל בְּתוֹכּוֹ. מַה זֶה מִגְדָּל? כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
(משלי יח) מִגְדָּל עֵז שֵׁם ה' בּוּ יְרוּץ צַדִּיק
וְנִשְׁגָּב. בּוּ יְרוּץ צַדִּיק וְדָאֵי.
וְגַם יָקֵב חֶצֶב בּוּ – זֶה הַשַּׁעַר שֶׁל הַצַּדִּיק,

שֶׁהַסִּיר מִמֶּנּוּ וּמְחַלְקוֹ אֶת כָּל אוֹתָם
שְׂרִים גְּדוּלִים, כָּל אוֹתָם הַמִּגְנִים, כָּל
אוֹתָם הַכְּתָרִים הַתְּהַתְּנִים. וְהוּא לְקַח לוֹ
אֶת הַקְּרוֹן הַכְּרָם הַזֶּה לְחַלְקוֹ, שְׂכַתוּב
(דברים לב) כִּי חֶלֶק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל
נִחְלָתוֹ.

וַיִּטְעֵהוּ שׁוּרְק – כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (ירמיה ב)
וְאַנְכִי נִטְעַתִּיד שׁוּרְק כְּלָה זֶרַע אֲמַת.
כְּל"ה כְּתוּב בְּה"א. מִכָּאן הַתְּחִיל אַבְרָהָם

(תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק. מאי משמע, דכל בר ישראל דאתגזר, עייל בתרווייהו וזכי לתרווייהו. ומאן דקריב בריה לקרבנא דא עייל ליה בשמא קדישא, ועל את דא מתקימין שמיא וארעא דכתיב, (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. והאי מאריה דהלולא דא זכה לכלא למחזי קדשא בריך הוא אנפין באנפין בהאי יומא. זבאה חולקנא דזכינא להאי יומא וזבאה חולקנא עמנא, והאי ברא דאתייליד לך קרינא עליה פל הנקרא בשמי וגו' יצרתיו אף עשיתיו. וכתיב, (ישעיה נד) וכל בניך למודי יי וגו'. אוזפוה לרבי אבא תלת מילין.

אמרו ליה האי מריה דהלולא, אושפיזך, זכה לכולי האי בגין דקיים קיומא דמצוה. אמר

לשון הקודש

בפנים ביום הזה.

אשרי חלקנו שזכינו ליום הזה, ואשרי חלקך עמנו. והבן הזה שגולד לך, קראנו עליו (ישעיה מג) כל הנקרא בשמי וגו', יצרתיו אף עשיתיו. וכתוב (שם נד) וכל בניך למודי ה' וגו'. לוו את רבי אבא שלשה מילין.

אמרו לו, בעל ההלולא הזה המארה שלך זכה לכל זה משום שקיים את קיום

כמו שנאמר (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק. מה משמענו? שכל בן ישראל שנמול, נכנס בשניהם וזוכה לשניהם. ומי שמקריב את בנו לקרבן הזה, מכנים אותו לשם הקדוש. ועל האות הזו מתקימים שמים וארץ, שכתוב (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. ובעל ההלולא הזה זכה לכל, לראות את הקדוש ברוך הוא פנים

מאי היא. אָמַר הַהוּא גִבְרָא, דְּבִיתָאֵי אֶתְת אָחֵי הַוּוֹת,
וּמִית בְּלֹא בְּנִין, וְנִסְיַבְנָא לָהּ, וְדָא הוּא בְרָא קַדְמָאָה
דְּהוּה לִי מִנְה וְקָרִינָא לִיּה בְּשִׁמְא דְּאָחֵי דְּאֶתְפֹּטֵר.
אָמַר לִיּה מִכָּאן וְלַהֲלָאָה קָרִי לִיּה אִידִי, וְהִינֵנוּ אִידִי
בַּר יַעֲקֹב. בְּרִיד לֹזן רַבִּי אַבָּא וְאַזִּיל לְאַרְחִיָּה.

כִּד אָתָּא סִדְר מַלְיָן קַמִּיָּה דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַחִיל
לְמִימַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. יוֹמָא חַד הָוָה קַמִּיָּה דְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מָאֵי דְּכָתִיב וַיִּפֹּל אַבְרָם
עַל פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי
אִתְּךָ. מִשְׁמַע דְּעַד דְּלֹא אֶתְגַּזֵּר הָוָה נִפִּיל עַל אַנְפּוּי
וּמַלְיָל עַמִּיָּה. בְּתַר דְּאֶתְגַּזֵּר קָאִים בְּקִיּוּמִיָּה וְלֹא
דַּחִיל. אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ דְּאַשְׁכַּח בְּרַמִּיָּה גְזִיר.

אָמַר לִיּה רַבִּי אַבָּא אִי נִיחָא קַמִּיָּה דְּמַר דְּלִימָא
קַמִּיָּה מֵאֲנֹן מְלִי מַעֲלִייתָא דְּשְׁמַעְנָא בְּהַאי,

לשון הקודש

אחד הנה לפני רבי שמעון, ואמר רבי שמעון, מהו שכתוב ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר אני הנה בריתי אתך? משמע שער שלא נמול, הנה נופל על פניו ומדבר עמו. אחר שנמול, עמד בקיומו ולא פחד. אני הנה בריתי אתך, שפצא את עצמו מהול.

אמר לו רבי אבא, אם נוח לפני מר שאמר לפניו מאותם הדברים המעלים

המצוה. אומר, מה היא? אומר אותו האיש, אשתי, אשת אחי היתה, והוא מת בלי בנים, ונשאתי אותה, וזה הבן הראשון שהנה לי ממנה, וקראתי לו בשם אחי שנפטרה. אומר לו, מכאן והלאה קרא לו אידי, וזה הוא אידי בר יעקב. ברך אותם רבי אבא והלך לדרבו. כַּאֲשֶׁר בָּא, סִדְר הַדְּבָרִים לְפָנֵי רַבִּי אֶלְעָזָר, וּפְחַד לומר לרבי שמעון. יום

אָמַר לִיה אִימָא. אָמַר לִיה דְּחִילָנָא דְּלֵא יתְעַנְשׁוּ עַל
 יְדָאֵי. אָמַר לִיה חַס וְשָׁלוֹם (תהלים קיב) מִשְׁמוּעָה רָעָה
 לֹא יִירָא נְכוּן לְבוּ בְּטוּחַ בֵּינֵי. סָח לִיה עוֹבְדָא וְסִדְר
 קַמִּיה פֶּל אַנּוּן מְלִין.

אָמַר לִיה וְכִי כָּל חַיֵּי מְלִי מַעֲלִייתָא הוּוּ טְמִירִין
 גַּבְדָּ וְלֹא אִמְרַתְּ לְהוּ. גּוֹזְרָנָא עֲלֶךְ דְּכָל
 תְּלַתִּין יוֹמִין אֲלִין תְּלַעֵי וְתַנְשִׁי. וְלֹא כְּתִיב, (משלי ג)
 אֵל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיוֹ בְּהִיזוֹת לְאֵל יְדָךְ לַעֲשׂוֹת. וְכָךְ
 הָוָה. אָמַר גּוֹזְרָנָא דְּבִאֲזִרִיתָא דָּא יִגְלוֹן לְבָבְל (ויגלו)
 בְּבָבֶל) בֵּינֵי תְּבַרִּיא.

חֲלָשׁ דַּעֲתִיה דְּרַבִּי אַבָּא, יוֹמָא חַד חָמָא לִיה רַבִּי
 שְׁמַעוֹן אָמַר לִיה טוֹפְסָרָא דְּלַבָּךְ פְּאַנְפָּךְ
 שְׁבִיחַ. אָמַר לִיה לֹא עַל דִּידִי הוּא אֵלָא עַל דִּידְהוּ.
 אָמַר לִיה חַס וְשָׁלוֹם דַּאֲתַעֲנָשׁוּ, אֵלָא בְּגִין דְּמְלִין

לשון הקודש

תְּלַמְד וְתַשְׁבַּח, וְלֹא כְּתוּב (משלי א) אֵל
 תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיוֹ בְּהִיזוֹת לְאֵל יְדָךְ
 לַעֲשׂוֹת? וְכָךְ הִלְךְ. אָמַר, גּוֹזְרָנִי שְׁבִיחָה
 הוּוּ יִגְלוֹ לְבָבְל וְיִגְלוּ בְּבָבֶל בֵּין הַתְּבַרִּים.
 חֲלָשָׁה דַּעֲתוֹ שֶׁל רַבִּי אַבָּא. יוֹם אַחַד
 רָאָה אוֹתוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לוֹ, דְּפּוּס
 לַבָּךְ מַעֲזִי בְּפִנְיָךְ. אָמַר לוֹ, לֹא עַל שְׁלִי
 הוּא, אֵלָא עַל שְׁלָחָם! אָמַר לוֹ, חַס וְשָׁלוֹם
 שְׁנַעֲנָשׁוּ, אֵלָא מִשּׁוּם שְׁדַבְּרִים הַתְּגַלוּ

שְׁשַׁמְעַתִּי בְּזוּה? אָמַר לוֹ, אָמַר לוֹ,
 אֲנִי פּוֹחַד שְׁלֵא יַעֲנָשׁוּ עַל יְדֵי. אָמַר לוֹ,
 חַס וְשָׁלוֹם, (תהלים קיב) מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא
 יִירָא נְכוּן לְבוּי בְּטוּחַ בְּהִיזוֹת לְאֵל
 הַמַּעֲשָׂה, וְסִדְר לְפָנָיו אֵת כָּל אוֹתָם
 הַדְּבָרִים.

אָמַר לוֹ, וְכִי כָּל הַדְּבָרִים הַמַּעֲלִים הִלְלוּ
 הֵיוּ טְמוּנִים אַעֲלֶךְ וְלֹא אִמְרַתְּ אוֹתָם?
 גּוֹזְרָנִי עֲלֶיךְ שְׁכָל שְׁלֵשִׁים הַיָּמִים הִלְלוּ

אֶתְגַּלְיִין בִּינְיָיְתוֹ כָּל כָּד. יִגְלוֹן בִּינֵי חֲבֵרִיָּא יִלְפֹן
אֲנֹן אֲרַחֵן (וְאֶתְכַסֵּינִי) וְאֶתְכַסֵּינִי מְלִין בְּגִוּוּיָּהוּ. דְּהָא
מְלִין לָא אֶתְגַּלְיִין אֶלָּא בִּינְנָא דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
אֶסְתְּכִים עֲמָנָא וְעַל יְדָנָא אֶתְגַּלְיִין מְלִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּתִיב, (ישעיה נח) אִזּוּ יִבְקַע פְּשִׁחַר אֲוֶרָה
וְגו'. וּמִיִּן קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְאֶכְרֹזָא עַל בְּנוֹי
וְיִימָא, אִזּוּ יִבְקַע פְּשִׁחַר אֲוֶרָה וְאֶרְכָּתָהּ מְהֵרָה תִּצְמַח
וְהִלְדָּה לְפָנֶיהָ צְדָקָה וְכְבוֹד יִי וְאַסְפָּדָה, (דף 13 ע"א) •

פְּרֻשַׁת וִירָא אֱלֹוִי

רַבִּי חֵיָּיא פְּתַח (שיר השירים ב) הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת
הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ. הַנְּצָנִים
נִרְאוּ בְּאֶרֶץ, כַּד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא עֲלָמָא. יְהֵב
בְּאֶרְעָא כָּל חֵילָא דְּאֶתְחֵזִי לָהּ. וְכִלָּא הָוָה בְּאֶרְעָא,
וְלָא אֶפִּיקַת אֵיבִין בְּעֲלָמָא עַד דְּאֶתְבְּרִי אָדָם, כִּיִּין

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

בִּינְיָיְתוֹ כָּל כָּד. יִגְלוֹן לְבִין הַחֲבֵרִים, וְיִלְמְדוּ אוֹתָם הַדְּרָכִים, וְיִמְתַּמְתְּקוּם וְיִתְכַסּוּ הַדְּבָרִים בְּתוֹכָם, שְׁתֵּרֵי אֵין הַדְּבָרִים מִתְּגַלִּים אֶלָּא בִּינְיָנוּ, שְׁתֵּרֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַסְּכִים עֲמָנָא וְעַל יְדֵינוּ מִתְּגַלִּים הַדְּבָרִים.

הוּא לְחֲבֵרֵינוּ עַל בְּנוֹי וְיֹאמַר, אִזּוּ יִבְקַע פְּשִׁחַר אֲוֶרָה וְאֶרְכָּתָהּ מְהֵרָה תִּצְמַח וְהִלְדָּה לְפָנֶיהָ צְדָקָה כְּבוֹד הוּא יִבְקַע.

פְּרֻשַׁת וִירָא אֱלֹוִי

רַבִּי חֵיָּיא פְּתַח, (שיר ב) הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ. הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ, כַּשֶּׁבְּרָא הַקְּבִ"ה אֶת הָעוֹלָם, נָתַן בְּאֶרֶץ

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב (ישעיה נח) אִזּוּ יִבְקַע פְּשִׁחַר אֲוֶרָה וְגו'. עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ